

ข่าวรามคำแหง

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY NEWSLETTER

พระบรมราโชวาทของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน

การทำงานนั้น มีความสำคัญอยู่อย่างหนึ่งคือ จะต้องมีความใฝ่
รักงานจึงจะดำเนินไปโดยสะดวกเรียบร้อยได้ ผู้ที่เข้าทำงานเมื่อ
เข้าทำงานใหม่ ๆ มักจะประสบอุปสรรคอยู่เสมอ อุปสรรค
เหล่านี้ อาจเกิดขึ้นเพราะติดขัดในเรื่องระเบียบ วิธีการ ซึ่งไม่ตรงกับ
หลักวิชาที่เรียนมา หรือมีความเห็นขัดแย้งกับผู้ร่วมงาน ทำให้
คิดอยากจะทำอะไรบางอย่าง แต่ก็ยากที่จะทำได้ อุปสรรคเหล่านี้
ทำให้หมดความกระตือรือร้นที่จะทำงานทั้งที่อยากทำ เป็นเหตุให้
เกิดความท้อแท้หมดกำลังใจที่จะทำต่อไป ความจริงงานทุกอย่าง
ถ้าทำด้วยความตั้งใจ ย่อมมีทางสำเร็จและได้ผลดี เมื่อพบอุปสรรค
ใด ๆ ก็อย่าท้อแท้หมดกำลังใจง่าย ๆ จงตั้งใจทำให้ดี คิดหาทาง
ที่แก้ไขผ่อนคลายน้อย ๆ ด้วยเหตุผลและหลักวิชา ใครตรวจ
ด้วยความสุจริตรอบคอบงานก็จะคล่องไปด้วยดี การทำงานด้วยความ
ตั้งใจหวังผลงานนั้นเป็นสิ่งสำคัญ แม้จะไม่มีใครรู้เห็นก็ไม่น่าวิตก
เพราะผลสำเร็จนั้นเอง จะเป็นประจักษ์พยานที่มั่นคง

“เจ้า” คนแคะแห่งซูริช

ศ. ดร.เมธี ดุลยจินดา
คณะบริหารธุรกิจ

ความเชื่อที่ฝังอยู่ในศีรษะของพวกเราคนหนึ่งซึ่งเรา
เองก็ไม่ทราบว่ามีมาตั้งแต่อย่างไรก็คือ ความกตัญญู
เกี่ยวกับบุคคลกลุ่มหนึ่งที่โด่งดังและมีผู้เกลียดกลัวกันมาก
บุคคลกลุ่มนี้คือคนแคะแห่งซูริช ซึ่งมีผู้นับถืออย่างหนัก
หน่วงว่าเป็นผู้ “ทำกู๊กัก” กับเงินตราและตลาดทองคำ
ของโลก คนแคะกลุ่มนี้กล่าวกันว่าเป็นนักการธนาคาร
สวิสบางคนซึ่ง “ปกครอง” การเงินของโลก

นักการธนาคารสวิสมีชื่อว่าเป็นผู้ที่มีความระมัดระวัง
มาก ไม่ใคร่เป็นคนช่างพูด มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความ
เห็นตรงไปตรงมา ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่ควรได้รับการ
ปรบมือให้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ “บริหารเงิน” ที่มีประสิทธิภาพ
และแปดเหลี่ยมแปดคม ซึ่งได้เรียนรู้ว่าการแคะใด ๆ โดย
รัฐบาลนั้นเป็นเรื่องที่ “ไม่สนใจเลย” แต่จะหันไปศึกษา
“งบลู” แทน

แต่พวกเขาไม่ใช่จะไม่ผิดพลาดได้เหมือนกัน คุณ
อย่าไปเชื่อเขา 100 % เลย

นักการธนาคารสวิสได้ทำอะไร ๆ เกิดขึ้นใน “ตลาด”
แต่เขาพยายามที่จะพาตัวไปอยู่ในด้านที่ถูกเสมอ เมื่อสิ่งใด
สิ่งหนึ่งเกิดขึ้น เงินส่วนใหญ่ที่ธนาคารสวิสนำไปลงทุนเป็น

การแจ้งผลการสอบไล่ ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2519

ตามประกาศมหาวิทยาลัยรามคำแหง เรื่อง การแจ้งผล
การสอบไล่ แต่ละภาคของปีการศึกษาครั้งที่ 10 กุมภาพันธ์
2518 มอบหมายให้สำนักบริหารทางวิชาการและทดสอบประเมินผล
ประกาศกำหนดวันที่จะส่งของแจ้งผลการสอบ นั้น

บัดนี้ สำนักบริหารทางวิชาการและทดสอบประเมินผล
เห็นสมควรประกาศให้นักศึกษาที่จะเข้าสอบไล่ ภาคฤดูร้อน ปี
การศึกษา 2519 ทุกคน ส่งของแจ้งผลการสอบ โดยเขียน ชื่อ
นามสกุล รหัสประจำตัว พร้อมทั้งสำเนาของบัตรแสดงบัญชีตนเอง
ส่งไว้ที่ สวป. หรือส่งของถึงหัวหน้าฝ่ายหนังสือสำคัญและใบ
รับรอง สวป. มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ 24 ได้ ตั้งแต่วันที่ 6 พฤษภาคม ถึง 31 พฤษภาคม 2520
ประกาศ สวป. วันที่ 5 พฤษภาคม 2520

ตัวอย่าง

สวป. มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก กรุงเทพฯ 24	เลขที่ 75 สตางค์
ของแจ้งผลการสอบไล่ ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2519	
รหัสประจำตัว 19100001	
นายจุมพล มั่นญาติ	
33 ถนนมูลเมือง	
อ.เมือง จ. เชียงใหม่	
(กรุณาเขียนชื่อและรหัสให้ชัดเจน)	

เงินของลูกค้าของพวกเขา ซึ่งเขาได้รับคำสั่งให้นำไปทำ
การลงทุนแทนตน ถ้าลูกค้าคนหนึ่งต้องการให้นายธนาคาร
ซื้อทองคำให้เขา นายธนาคารก็ต้องซื้อทองคำ ทั้งนี้ถ้ามี
ข่าวแพร่พ้อออกมาว่า “ธนาคารสวิส” กำลังซื้อทองคำ ชาว
นี้ส่วนหนึ่งก็แปลว่าในงบดุลการของธนาคารจะแสดงว่าลูก
ค้าของธนาคารสวิสทั่วโลกนั้นแต่ละเป็นผู้ซื้อทองคำ

ลูกค้าของธนาคารสวิส เป็นจำนวนมากมีบัญชีแบบ
“ทรัสต์” กับธนาคาร ซึ่งเท่ากับเป็นการอนุญาตให้ธนาคาร
ตัดสินใจแทนลูกค้าได้ แต่บ่อยครั้งจะปรากฏว่าธนาคารหนึ่ง
จะตกลงใจซื้อสิ่งของอีกธนาคารหนึ่งตกลงใจขาย

วิกฤตการณ์ทางการเงินของโลก มิได้เกิดขึ้นเพราะฝึ
มือของคนแคะแห่งซูริชหรอกครับ ตามความเป็นจริงนั้น
การเพิ่มค่าเงินแฟรงค์สวิสในปี 1971 มีผลให้ธนาคารสวิส
เสียหายน่าหวั่นกลัวกว่าแฟรงค์ เนื่องจากในขณะนั้นธนาคาร
สวิสมีเงินตราต่างประเทศอยู่ในคลังของตนมากมาย

ได้มีผู้กล่าวหาว่า “คนแคะแห่งซูริช” ได้ทำ
“กู๊กัก” ๆ กับตลาดทองคำแห่งแห่งลอนดอนหลายครั้ง
ตามความเป็นจริงนั้นปรากฏว่าบุคคลกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่ง
พบปะกันทุกเที่ยงวันทุกวันเพื่อที่จะราคาทองคำสำหรับวันนั้น
สิ่งนี้เองทำให้บุคคลบางคนพาซื้อและเชื่อไปว่าพ่อค้าทองคำ
ได้ทำตามอำเภอใจ คือทำให้ราคาสูงขึ้นหรือลดต่ำลงเพื่อ
ตนจะได้กำไร แต่โลกที่แท้จริงมิได้ทำงานดังกล่าวนั้น พ่อ
ค้าจะตั้งราคาทองคำขึ้นอัตราหนึ่ง โดยพวกเขา “หวัง” ว่า
จะไม่ประสบความสำเร็จหากันโดยใช้เหตุ พวกเขาจะตั้งราคา
2 อัตรา คือราคาซื้อ อัตราหนึ่ง และราคาขายอัตราหนึ่ง
ซึ่งต่างกันไม่กี่ของติสต์

ถ้าเขาตั้งราคาสูงเกินไปก็จะถูกลูกค้า ที่ต้องการขาย
รวมกันมาเสนอขายจนล้มเหลว และพวกเขา(นายธนาคาร)
จะถูกขอร้องให้ซื้อไว้เป็นจำนวนมากเกินไปในราคาสูงเกินไป
แต่ถ้าเขาตั้งราคาไว้ต่ำเกินไปเขาจะต้องขายเป็น จำนวนมาก
ในราคาต่ำเกินไป และก็จะต้องหาซื้อเข้ามาแทนสต็อกเดิม
ใหม่ในราคาที่สูงกว่าเมื่อขาย ถ้าเขาตั้งราคาไว้ต่ำเกินไป
ก็เท่ากับทำหายนาลูกค้าอื่น ๆ ให้เข้ามาแย่งกิจการ เพราะใน
ตลาดนั้นมีการตั้งราคาไว้ในอัตราที่ใกล้เคียงกันมาก

การลดค่าของดอลลาร์ออสเตรเลีย

ศ. ดร.เมธี ดุลยจินดา
คณะบริหารธุรกิจ

ประเทศออสเตรเลีย ได้ออกประกาศลดค่าของเงิน-
ตราของตน (ดอลลาร์ออสเตรเลีย) 17.5% เมื่อปลายเดือน
พฤศจิกายน 2519 และประเทศนิวซีแลนด์ก็ได้ลดค่าของ
เงินตราของตนตามไปบ้าง 7.5% ในวันรุ่งขึ้น

การลดค่าของเงิน (ตรา) หมายความว่าอะไร นัก
เศรษฐศาสตร์นิรนาม (ที่ชื่อ “ชาว ง”) อธิบายว่าเป็น
“การที่รัฐบาลเปิดเงินไม่ยินยอมรับแลก “เงินกระดาษ” ใน
อัตราแลกเปลี่ยนที่ประกาศไว้จนเป็นเหตุให้มีอัตราใหม่ขึ้น”

เหตุผลที่นายกรัฐมนตรีออสเตรเลีย แถลงพอสรุปได้
ว่าเพื่อ “หยุดยั้ง” การที่ “เงิน” หนีออกนอกประเทศ ทั้ง ๆ
ที่รัฐบาลได้เพิ่มอัตราดอกเบี้ยแล้วตั้งแต่เดือนที่ผ่านมา แต่
ก็ยังไม่สามารถ “หยุดยั้ง” การ “หนี” ออกนอกประเทศของ
เงินดอลลาร์ออสเตรเลียได้ ยิ่งกว่านั้นยังมีผู้มีความเห็นต่อ
ไปว่า การ “หนีออก” จะ “รุนแรง” ขึ้นไปอีกในเดือนธันวาคม
นายกออสเตรเลียชี้แจงว่าการยับยั้งการ “หนีออก” นี้จะได้
ผลก็ต่อเมื่อรัฐบาลต้องกู้ยืมจากต่างประเทศ “เป็นการใหญ่”
ซึ่งนายกออสเตรเลียยืนยันว่าจะไม่กระทำเป็นอันขาด นาย
กออสเตรเลียชี้แจงต่อไปว่า เพื่อป้องกัน “ผล” ของการลดค่า
ของเงินตราครั้งนี้ในระดับระหว่างประเทศ รัฐบาลจะลด
อัตราภาษีอากร เพื่อช่วยเหลือนักลงทุน และเพื่อ
“กีดกัน” มิให้สินค้าที่นำเข้าประเทศมีราคาสูงเกินไปกับยัง
ได้ขอร้องให้ประชาชนมีความเชื่อถือ ในภาคอุตสาหกรรม
 ฯลฯ ของประเทศด้วย

สำหรับนักศึกษาที่สนใจ กับเรื่องการลดค่าของ เงิน
(ตรา) ในแง่วิชาการ ผมขอถือโอกาสอธิบายให้ฟังว่า คำว่า
การลดค่าของเงิน (ตรา) มีความหมาย 2 แฉ่ง คือ

1. การออกจากระบบมาตราทองคำ และ
2. การลดค่าของหน่วยเงินตรา (ของประเทศ)

เมื่อเทียบกับทองคำ

1. สหพันธ์การลดค่าของเงิน (ตรา) จำนวนหนึ่ง

คนแคะแห่งยุโรป

ต่อจากหน้า 7

ธนาคารพาณิชย์สวิสนั้นไม่ใช่มหาเศรษฐีมหาโจร จอมชะโมย หรือแชมป์นักทมิฬเท่านั้น ผมรู้จักประชาชนอย่างเราๆ นี่เป็นจำนวนมากที่มีบัญชีอยู่กับธนาคารสวิสเมื่อผมทำงานอยู่กับ ILO ผมก็มีบัญชีเงินฝากอยู่ที่ S.B.S (Société de ban Juisse) และได้เครดิตจาก B.C. (Bané Cootérative) สำหรับนำเงินไปซื้อที่ดินและสร้างบ้านที่เจนีวาถ้าคุณสนใจจะไปชมบ้านหลังนี้ได้ มันตั้งอยู่บนเนินริมถนนระหว่างเจนีวากับเอเวียง ผังถนนตรงข้ามมี "ปรอเมอนาค" (Pronemade) ที่เลียนแบบเลสาบเจนีวา ซึ่งชาวโลซานน์เรียกว่า "ทะเลสาบเลม็ง" (มันเป็นเรื่องของความใหญ่ของแต่ละคน) มีคูเรือใบทางซ้ายมือ ขณะนี้ พวกเราท่านหนึ่งไปพักอยู่เสมอเมื่อท่านไปราชการในยุโรป ผู้ฝากเงินกับธนาคารสวิสก็คล้าย ๆ กับลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ของชาติอื่น ๆ นั่นแหละครับ ก็เป็นบุคคลชั้นกลาง เขาเปิดบัญชีกับธนาคารเพราะสะดวกมีสิทธิใช้บริการอื่นๆ ของธนาคารได้ (เหมือนกับการเปิดบัญชีกับธนาคารกรุงเทพหรือธนาคารไทยเวทนาจากัดนั้นแหละ) การขอเปิดบัญชีก็ไม่ต้องมีเงินมากมายอะไรนัก (เช่นหนึ่งหมื่นบาทเหมือนในเมืองไทย) เมื่อเปิดบัญชีครั้งแรก ผมมีเงินเพียง 200 แฟรังก์สวิส (ขณะนี้ประมาณ 1,600 บาท ครั้งกระโน้น 800 บาท)

ขนาดของธนาคารสวิส

งบต่าง ๆ ของธนาคารเองไม่แสดงว่าธนาคารสวิสใหญ่โตเพียงใดธนาคารบางธนาคารทำธุรกิจแทนลูกค้าของตน เช่นซื้อ-ขายหุ้น พันธบัตร ทองคำ เงินหรือสินค้านอื่น ๆ อย่างที่ใหญ่โตมโหฬาร เพราะกฎหมายอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์กระทำได้ ธุรกิจดังกล่าวนี้ถ้าไม่มีการใช้กู้ยืมเงินจากธนาคาร ก็จะไม่มีการปรากฏขึ้นในงบการเงินของธนาคาร ไม่ว่าจะไม่มีเงิน หมุนเวียนและผ่านมือธนาคารสักเท่าใด

จากสาเหตุนี้เองจึงปรากฏว่า ธนาคารพาณิชย์สวิสเป็นจำนวนมาก ใหญ่โตกว่าที่ปรากฏในงบการเงินของตนอย่างมากจนเกือบไม่น่าเชื่อ

ความใหญ่โตมิใช่จะมีแต่ประโยชน์เสมอไป อย่างเดียวกันที่หนาวเกินไปก็ไม่ดี ทุรหรือร้อนเกินไปก็แย คุณ ๆ คงจะไม่ใคร่ก็อย่างผม ผมมีความเห็น (อย่างคนแก่ ๆ) ว่ายิ่งธนาคารยิ่งใหญ่โต การปฏิบัติงานจะมีความปลอดภัยน้อยลง เพราะการดำเนินงานจะมิได้รับการเอาใจใส่หรือวิจยวิเคราะห์อย่างใกล้ชิด โดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทุกระดับชั้น

เมื่อธนาคารที่ใหญ่โตมีความปลอดภัยน้อยการ "ล้มลุก" "คลุกคลาน" ก็จะมีเสียงดัง "โครม" ใหญ่ขึ้น ถ้าธนาคารมีเสถียรภาพ ความใหญ่โตหรือความเล็กก็หมดความสำคัญไป

ทำไมธนาคารสวิสจึงคงในวงเศรษฐกิจ ? คำตอบก็คือธนาคารสวิสคงเพราะมีบริการที่ธนาคารอื่นๆ หรือของประเทศอื่นไม่มีให้ หรือให้ไม่ได้ ขอให้ผู้อ่านข้อความต่อไปนี้จนจบคุณก็จะทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด

1) ถ้าคุณต้องการฝากเงินไว้นอกประเทศคุณก็ใช้ธนาคารสวิสได้ โดยไม่ต้องติดขัดขวางใจคุณไม่ต้องกลัวว่า

เงินของคุณจะถูกยึด (โดยรัฐบาล) สวิส เพราะกฎหมายบัญญัติห้ามไว้ และยังไม่เคยปรากฏว่าธนาคารพาณิชย์สวิสไม่ยอมจ่ายเงินคืนให้กับผู้ฝากเงินไว้กับตนสักครั้งเดียว รัฐบาลสวิสมีความทราบซึ่งในระบบประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่งจึงไม่ใช้วิธีการแบบเผด็จการ เพื่อแก้ความผิดพลาดในการบริหารประเทศของตน คุณ ๆ ที่เป็นคนไทยระวังหน่อยก่อนนำเงินไปฝากไว้ในธนาคารสวิส พ.ร.บ. ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินควบคุมเงินตราต่างประเทศไทยบัญญัติว่าเมื่อคุณจะนำเงินต่างประเทศเข้าประเทศไทย คุณจะต้องไปขายให้ธนาคารชาติ (โดยผ่านธนาคารพาณิชย์) และเมื่อคุณจะนำเงิน (สกุลต่าง ๆ) ออกนอกประเทศคุณก็ต้องขออนุญาตเสียก่อน

2) ระบบธนาคารพาณิชย์สวิสมีความมั่นคงยิ่งกว่าระบบธนาคารของชาติอื่น ๆ มาก ผมว่ามันคงกว่าของสหรัฐเสียอีก ซึ่งไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยและมั่นคงยิ่งกว่าของไทยด้วยซ้ำไป เพราะธนาคารพาณิชย์สวิสต้องมี "เงินสดสำรอง" ไว้ในอัตราที่สูงกว่าของธนาคารของชาติอื่น ๆ ในโลก เพื่อเป็นหลักประกันความปลอดภัยของเงินฝาก ยิ่งกว่านั้นการถอนเงินจากบัญชีแต่ละประเภทก็ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่คุณได้รับทราบแล้ว เมื่อคุณลงนามในใบขอเปิดบัญชีกับเขาแล้วอย่างเคร่งครัดธนาคารสวิสจะนำประเภทเพื่อเรียกให้กู้ยืมต่อไป โดยสรุปแม้ว่าจะมีคำพังเพยว่า "ไม่มีเงินไม่มี (ชาว) สวิส" "ชาวสวิสก็ไม่พกเงินจนเกิน ไปจนน่าเกลียด แต่เขามีความระมัดระวังและ (ส่วนใหญ่) ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดจริงๆ เพราะเขามีการศึกษาสูง ทราบดีทั้งสิทธิและหน้าที่เยี่ยงผู้นิยมประชาธิปไตยเสรีทั้งหลาย

ผมได้กล่าวแล้วว่า ธนาคารพาณิชย์สวิสปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย ธนาคารสวิสจะไม่ยื่นมือ ออกไปรับผิดชอบแทนคุณหรอกครับ แต่อาจให้ความร่วมมือกับคุณอยู่จนเต็มทีถ้าคุณต้องการลงเสียงกับเงินของคุณเอง

ธนาคารสวิสไม่มีกฎเกณฑ์มากมายหรือหนุมนหินทำไคนัก ซึ่งหมายความว่าแต่ละธนาคารมีสิทธิแข่งขันกันทำกิจการโดยอาศัยหลักความปลอดภัยและหลักการให้บริการที่สะดวกเป็นเกณฑ์แทนมีหลักเกณฑ์มากมาย จนการปฏิบัติงานเหมือนกัน "เป๊ะ" ในทุก ๆ ธนาคาร เพื่อคอยโยยเงินเข้าธนาคารมาก ๆ

คุณคงทราบแล้วด้วยว่า ไม่มีธนาคารใดในโลกที่ปฏิบัติงานโดยมี "เงินสดสำรอง" ถึง 100% เราทราบว่า "เชื่อ" ของ "ภาวะเงินเฟ้อ" มีอยู่ตลอดเวลา เพราะธนาคารต่าง ๆ (รวมทั้งธนาคารสวิส) เปิดโอกาสให้ลูกค้า 2 คน ใช้เงินฝากยอดเดียวกันพร้อม ๆ กัน แต่ว่าเนื่องจากธนาคารสวิสมีสิทธิแข่งขันกันโดยเสรีนั่นเอง การปฏิบัติงานจึงมีความคล่องตัวและปลอดภัย

จากการที่ธนาคารสวิส มีเสรีภาพในการแข่งขันกันนี้เองการ "เลือก" ว่าจะใช้ธนาคารใดจึงมีความสำคัญมากคุณอาจทราบข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับธนาคารได้จาก "งบการเงิน" ของธนาคาร ซึ่งคุณขอให้ธนาคารส่งมาให้คุณได้ก่อนตกลงใจใช้บริการของธนาคาร

คุณ ๆ คงอ่าน "งบการเงิน" "ออก" ทุกคน เพราะถูกศึกษามากของผมมาจากคณะบริหารธุรกิจ แต่ว่าคุณศึกษามากจากคณะเศรษฐศาสตร์ หรือที่มาจากคณะ

มนุษยศาสตร์ อาจไม่มีความเชี่ยวชาญในการอ่าน "งบการเงิน" ผมก็เลยขออนุญาตชี้แจงให้คุณฟังว่า "งบการเงิน" จะช่วยให้คุณรู้จักธนาคารในหลาย ๆ แง่ทีเดียว เช่น

(1) คุณจะเห็นว่า "เงินสดสำรอง" เมื่อเทียบกับ "สินทรัพย์ทั้งสิ้น" ของธนาคารมีมากน้อยเพียงใด

(2) คุณจะทราบว่า การให้กู้ยืมส่วนใหญ่มีหลักประกันหรือเปล่า (ซึ่งตรงกันข้ามกับการไม่มีหลักประกัน)

(3) คุณจะทราบว่า "หนี้ที่ธนาคารที่คุณสนใจมีเท่าใด" ก็คือทราบว่าธนาคารมีเงินอยู่ที่ธนาคารอื่นเท่าใด

ข้อ (1) มีผลดังนี้ ธนาคารใดที่มี "เงินสดสำรอง" เท่าไรไม่อยู่ในฐานะที่จะ "เผด็จ" กับเหตุการณ์เมื่อถูกถอนเงินเป็นจำนวนสูง ๆ โดยลูกค้าเป็นจำนวนมาก ๆ กันได้ทีเดียว ธนาคารส่วนใหญ่มีสภาพที่คล้ายคลึงกันมากในเรื่องนี้ แต่ถ้าบังเอิญคุณอ่านพบว่าธนาคารใดมีเงินสดสำรองต่ำกว่า 8% (ในประเทศไทยขณะนี้ 7% คุณทราบแล้วว่าเพราะเหตุใด) คุณจะทราบทันทีว่าธนาคารนั้น ไม่ปลอดภัยเท่าที่ควร (แล้วคุณจะไม่นำเงินของคุณไปฝากไว้กับเขา)

ปัญหา (2) มีความสำคัญมากกว่าปัญหา 1 เสียอีก ธนาคารเป็นจำนวนมากให้กู้ยืม โดยให้ความสนใจกับ "C" ที่หมายถึงอุปนิสัยใจคอของผู้กู้ยืมมากกว่าสนใจกับ "C" ที่หมายถึง "หลักประกัน" ธนาคารในยุโรปถึงว่าหลักประกัน "มีความสำคัญยิ่งกว่าอะไรทั้งหมด" ทั้งนี้ คงจะเป็นเพราะว่าธนาคารในยุโรปเป็น "ลูกหลาน" ของ "คุณปู่" คือโรมันโบราณ แท้หน้าว่าเป็นโซครายจริง ๆ ได้เกิดภาวะวิกฤตขึ้น คือบุคคลผู้มั่งคั่งใจคอดี (ไม่เหนียวหนึ่) มักไม่สามารถชำระ "บิล" ผม (ซึ่งเป็นหนี้มน้อย) คิดว่าธนาคารที่ปฏิบัติจนอย่างปลอดภัยที่สุดคือธนาคารที่ให้กู้ยืมโดยเรียกหลักประกัน (แล้วเก็บไว้ในห้องมั่นคงของตน) การให้กู้ยืมแบบนี้ธนาคารจะได้รับเงินคืนโดยง่าย และเมื่อถูกลูกค้ารุมกันถอนเงินคืนมาก ๆ ก็ขายหลักทรัพย์นั้น ๆ เป็นเงินสดเสีย ถ้าจะให้ปลอดภัยจริง ๆ แล้ว การให้กู้ยืมที่มีหลักประกันควรมากกว่าการให้กู้ยืมชนิดที่ไม่มีหลักประกันอย่างน้อย 3 ต่อ 1 ท่าน

ปัญหา (3) แสดงให้คุณเห็นว่าธนาคารที่คุณสนใจต้องพึงพาศักยภาพธนาคารอื่นเพียงใด ถ้าธนาคารขนาดใหญ่ประสบความสำเร็จก็อาจบังธนาคารเล็ก ๆ เป็นจำนวนมากที่ฝากเงินไว้กับตนให้ต้องเผชิญมรสุมลูกหนี้ด้วย ธนาคารใดที่แสดงในงบการเงินว่ามีเงินฝากอยู่กับธนาคารอื่น ถึง 30% ของสินทรัพย์ของตนก็นับได้ว่าเป็นธนาคารที่มีความปลอดภัย

ธนาคารสวิส อาจประสบความสำเร็จได้เหมือนกัน โดยเฉพาะถ้ารัฐบาลสวิสพยายามให้การเพื่อของ "ราคา" สินค้านยุคซงักลง ถ้าธนาคารสวิสใดผ่านการพิจารณา 3 ข้อ ข้างบนนี้ได้ก็ถือว่า เป็นธนาคารที่มั่นคง คุณไม่ต้องกลัวว่ามันจะล้มลุกคลุกคลาน

3. ทรัพย์สินของคุณที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่ฝากไว้ในธนาคารสวิส จะเติบโตขึ้นมีมูลค่าสูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันกับที่เงินสกุลอื่น ๆ (เช่นดอลลาร์ ปอนด์) ข้อความข้างบนมิใช่เป็นคำยืนยันเพราะเป็นเรื่องของอนาคต และผมก็ไม่ใช่มหาเศรษฐีด้วย แต่จากที่อ่านมาบ้าง ๆ ก็ร่วมก็พอยืนยันได้ว่าใกล้ความจริงมาก ภายใน 3-5 ปีที่ผ่านมา

ใกล้ใจ ใกล้คน

ตอน 10

เฮ็กส์ในมหาวิทยาลัย

“รัฐ แสงรว”

อะโฮ นี่เราอาจหาจะเขียนเรื่องอย่างนี้เชียหรือเพื่อนฝูงจะโงกหน้ากันเข้ามาดูหัวเรื่องแล้วก็ส่ายหน้า มันจะมากไปละมัง คนอย่างสูงนะรู้จะไรกับเขาค้วยหรือ เปล่าหรือหน้าเราเรียบปฏิเสธ เราขอตั้งชื่อโก้ๆ เอาไว้อย่างนี้แหละความจริงเป็นเรื่องนอกมุ้งหิ้งนั้น เอาเถอะนะ แค่นี้เราเห็นภายในวิทยาเขต ไม่ต้องถึงกับภายในห้องนอนก็มันพอเขียนแล้ว

เฮ็กส์ที่ว่านี้ เราขอจำกัดวงแคบลงแค่ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเท่าที่เราเห็นชัด ๆ รวมทั้งการแสดงออกต่าง ๆ บางอย่างที่ไม่รู้ว่าเจตนาจะให้มันเป็นเรื่องเฮ็กส์หรือเปล่านั้นแต่ก็มองดูเป็นอย่างไรไป

เรื่องการมีนัดหรือการเดท (date) กันในหมู่ฝรั่งนั้นเป็นเรื่องที่เราได้เห็นกันอย่างเป็นธรรมดาจนแล้ว พอถึงเย็นวันศุกร์ ฝรั่งหนุ่มสาวก็จะพากันนัดเกี้ยวเกี้ยวกันไปเที่ยวที่มีเงินมากหน่อยก็อาจจะพากันออกไปกินอาหารข้างนอก แล้วก็ไปเต้นรำหรือเล่นเกมสัตต่าง ๆ กัน ส่วนที่มีเงินน้อย ๆ ก็จะไปช้อปปิ้งที่ห้างสรรพสินค้าในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีทั้งประเภทเอ็กซ์และไมเอ็กซ์ หรือออกไปกินไอศกรีมชนิด 31 รสกันทั้งสองกรณี ต่างคนต่างออกเงินตามประสาอเมริกันแซร์ เรื่องการออกเดทจะเป็นเรื่องใหญ่สำหรับฝรั่งมาก นักเรียนหนุ่มสาวคนไหนขาดนัดในวันศุกร์สัปดาห์ที่ออกจะรู้สึกว่ามันมีปมค้อยอย่างขนาดไหน ก็บางคนเป็นโรคเส้นประสาทไปก็มี

ตอนค่ำวันศุกร์พวกเขาคนไทยเคยเฮโลไปตุนหนึ่งกันเป็นกลุ่มทั้งชายหญิงอยู่เหมือนกัน แต่เราไม่ยอมเรียกว่าเป็นการเดทอย่างฝรั่งอย่างเด็ดขาด เพราะเรายินแยกกันเป็นฝ่ายชายหญิงตามฟอร์ม แคมอยู่ห่างกันตั้งว่า ในขณะที่ผู้ชายหญิงฝรั่งขำหน้าขำหลังของเรากำลัง โอบโหล่กระซิบกระซาบกัน และบางคู่ถึงกับยื่นลูกคลำกันอยู่ก็มี

ภาพฝรั่งจับคู่ชายหญิงกันนี้หากดูได้ไม่ยากนัก ถ้าวันไหนแดดดี ๆ จะมีหนุ่มสาวสวมชุดอาบหน้า ออกมานอนอาบแดดกันอยู่รอบ ๆ ตึกที่พัก ที่ออกมานอนเคียงกันก็มีอยู่หลายคู่ นักเรียนไทยก็ชอบไปเดินเลียบเคียงอยู่เหมือนกัน โดยเฉพาะแถว ๆ สาวที่ทรงชุดบิกินี ถ้าวันไหนฝนตกก็ยิ่งสนุกกันใหญ่ เพราะหนุ่มสาวฝรั่งกอดกันกลมอยู่ได้ร่วมกับวิ่งฝ่าสายฝนไปเข้าห้องเรียนอย่างสนุกสนาน ส่วนคนไทยชายหญิงที่บังเอิญต้องใช้ร่มกันเคียงกันนั้น ฝรั่งมองอย่างสมเพช เพราะคนไทยปล่อยให้มือข้างซ้ายอยู่ตรงกลางมากมาย จึงเบียดบอนไปด้วยกันทั้งคู่ โดยจะใช้ร่มไปหาอะไรกัน

การกอดจูบของฝรั่งในทัศนะของเราเป็นเรื่องธรรมดา ที่แรก ๆ ที่เราเห็นก็รู้สึกพิลึกพิลั่น เพื่อนเราเคยตลกขำกวดลงมาจกจกยานก็เพราะ มัวแต่มองฝรั่งกอดกันนั้นแหละ แต่ตอนหลัง ๆ เห็นมากเข้าก็ซ้กจะรำคาญ โธ่เอ๊ยก็แม่เจ้าหน้าทีไปรษณีย์กำลังจัดการเรื่องจดหมายให้เราอยู่แท้ ๆ แม่แค้นปฐูตออกมาออกแฟนตั้งแต่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้ บางทีเรากำลังเดินตามหลังฝรั่งอยู่ที ๆ อ้าว ท่านหยุดเดิน แล้วจูบกันอย่างกระตั้นหัน ขวางทางเราเสียอีก เราเลยต้องทำหน้า

ตาเฉยขอทางไปอย่างไม่สนใจว่าเขากำลังทำอะไรกันอยู่ ในห้องสมุดก็เหมือนกัน เรากำลังมีสมาธิอ่านหนังสืออยู่ที ๆ เอ๊ะ ทำไมไม่ไอ้คู่ซี้ ๆ มันหยุดยก แคมยังมีเสียงดังจวบ ๆ พอหันไปก็ อ้อ มันจูบกันเสียแล้ว คงแข่งกับตำราเล่มที่อื่นที่จริงนักเรียนไทยบางคนก็ไม่ใช่อย้อยเหมือนกัน บางคนเคยเป็นคู่รักกันตั้งแต่อยู่ในเมืองไทย พอมาอยู่อเมริกาเลยได้โอกาส เดินกอดกันกลมแบบฝรั่งไปเลย คนที่เพิ่งเริ่มจะมาเป็นคู่รักกันก็ไม่ยอมหย่อนหน้า ยิ่งถ้าคนไหนเป็นสามีภรรยาอยู่แล้วก็หวานไปเลย แต่ที่วันนั้น ขอชี้แจงเสียก่อนว่าเป็นเพียงนางคู่เท่านั้นประเภทที่เดินตามกันเหมือนพี่น้องก็มีอยู่มากมาย จนฝรั่งสงสัยตามว่านั่นเขาเป็นผัวเมียกันแน่หรือเปล่า ความขงสงสัยของฝรั่งในเรื่องพวกนี้ก็มีมากถึงขนาดว่า คนเพศเดียวกันเดินจูบมือกันก็ยังไม่สงสัยว่าซ้กจะยังงี้ ๆ เสียแล้วก็มี

เราเคยมีรูมเมทชาวจีนอยู่คนหนึ่ง ซึ่งมีแฟนเป็นคนชาติเดียวกัน แฟนของรูมเมทเราทำอะไร ๆ ก็ที่อยู่หอพักสภาพ เรียบร้อย และแสนจะเกรงอกเกรงใจเราตามแบบคนตะวันออก เสียอย่างเคียวแก โผล่หน้าเข้ามาในห้องเราตั้งแต่เราตื่นนอนจนเราเข้านอน โธ่เอ๊ย ไอ้ห้องพักของเรามันก็มีอยู่แค่ 2 ห้อง คือห้องนอนกับห้องนั่งเล่น ซึ่งเป็นทั้งครัวห้องกินข้าว และห้องรับแขกเสร็จในตัว เราเห็นใจกันอยู่หอพัก เขาเป็นแฟนกันก็ยอมอวยจะเห็นหน้ากันเป็นธรรมดา แต่ไอ้ประเภทที่มาหลุกอยู่ทั้งวันจนเราลายเป็นบุคคลที่สวมไปนั้นมันเหลือทนจริง ๆ อย่างไรก็ตาม หนุ่มสาวคู่นี้อยู่คู่สำหรับรักษาความเป็นตะวันออกอย่างเคร่งครัด คือไม่กล้ากอดกันให้เราเห็นบางทีก็ทำท่าอยู่เหมือนกันแหละแต่พอเราหันไปเห็นเขากลับรอยห่างออกจากกันทันที เราต้องทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้เสีย ทั้งๆ ที่เราเคยเห็นเขาเดินกอดกันไปเรียนหนังสืออยู่บ่อย ๆ ความน่ารัก สภาพเรียบร้อย และช่างเอาใจของหนุ่มสาวคู่นี้ทำให้เราพูดไม่ออก ต้องทนกลักรลื่นผืนหนูกูเขามานั่งมองกันอยู่ในห้องตั้งแต่ตื่นนอนจนเข้านอนทุกวัน

วันหนึ่ง หนุ่มสาว คู่นี้เชิญเพื่อนฝรั่ง หนุ่มสาว อีกคู่หนึ่งมากินเลี้ยง เราขอตัวไปนั่งอ่านหนังสืออยู่เงียบ ๆ มุมหนึ่ง หนุ่มสาวชาวจีนก็ยื่นเหล้าหนุ่มสาวชาวอเมริกันจนเมามาย การสนทนาซ้กเลอะเทอะออกไปทุกที จนถึงประโยคสำคัญที่หนุ่มอเมริกันซ้กถาม ซึ่งทำให้เราต้องแอบยิ้มอยู่ในหน้า “นี่ยู โอะจะบอกให้ชะนาคู 2 คนที่สนิทสนมกันแบบนี้ละ ถ้าเป็นไอ เสร์จกันไปนานแล้วนี่ตามจริง ๆ เอะ ยูเคยโกทูเบด (go to bed) กันบ้างหรือยัง” อยากรู้เลยว่าหนุ่มสาวชาวจีนตอบว่าอย่างไร เพราะตอนนั้นเราทำเป็นไม่ได้ยินไปแล้ว

ทั้งได้กล่าวแล้วว่า การกอดจูบของฝรั่งเป็นไปอย่างพรั่าเพื่อจอนเราซ้กจะเห็น และหาที่เดินเดินไม่ ฝรั่งเองก็คงจะเบืออยู่เหมือนกัน เลยคิดหาวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ กันขึ้นมาแก้ซ้กบ้าง คราวนี้ไม่เดินกอดกันละ แก้วหัววิ่งแข่งกันดีกว่า

อ่านต่อหน้า 4

เขาเป็นผู้นำแบบไหน?

อาจารย์บุษยา สุโสมิต
คณะบริหารธุรกิจ

เข่าว่ากันว่า ผู้นำนั้นสามารถจะเป็นกันได้โดยการอ่านหนังสือและแนวทางการเป็นผู้นำ จะให้จะจริงอย่างไรเชิญท่านอ่านเรื่องราวข้างล่างนี้แล้วหาคำตอบเองก็แล้วกัน

Mr. Ralph M. Stogdill คาสตราจารย์ทางด้านวิชาบริหารธุรกิจ และจิตวิทยา แห่งมหาวิทยาลัย Ohio State ผู้ซึ่งให้ความสนใจและได้ลงมือจริงจริงในการค้นคว้าเรื่องการเป็นผู้นำของหมู่คณะ เขาได้ใช้เวลาสิบปีเป็นแรมปี เพื่ออ่านหนังสือประเภทนี้มากกว่า 3,000 เล่ม ทั้งนี้ไม่ว่าเรื่องประเภทบทความ หลังจากนั้นเขาได้รวบรวมและกลั่นกรองความรู้ที่ได้ออกเป็นหนังสือปกแข็งเล่มโต มีชื่อว่า “คู่มือการเป็นผู้นำ” (Handbook of Leadership) กล่าวกันว่าหนังสือเล่มนี้ไม่ได้รับการตอบรับ จากบรรดานักอ่านสมคุณค่าของมัน

ถ้าท่านจะอ่านหนังสือเล่มนี้ เพื่อหาคำจำกัดความของการเป็นผู้นำ ประเภทอ่านปุบเข้าใจปั๊บ ก็เห็นจะผิดหวังสักหน่อย เพราะขณะที่ Prof. Stogdill ทำการค้นคว้าเรื่องนี้อยู่นั้น ปรากฏว่านักวิชาการแต่ละท่าน ต่างก็สร้างคำจำกัดความตามลักษณะผู้นำต่าง ๆ ในความคิดของตน จึงดูสับสนอยู่ไม่น้อยทีเดียว อย่างไรก็ตามนักวิชาการเหล่านั้น ต่างเห็นพ้องกันอย่างไม่ต้องสงสัยว่าการเป็นผู้นำนั้นมิได้เกิดขึ้น หรือได้มาเพราะตำแหน่งของกรเป็นนักบริหาร หรือโดยตำแหน่งหน้าที่ราชการแต่อย่างใด แต่ผู้นำคือบุคคลที่มีความสามารถให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทำงานเพราะเขา “อยากจะทำเอง” มากกว่า “ทำเพราะหน้าที่บังคับให้เขาทำ” หรือ “ทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา” ถึงกับมีนักวิชาการท่านหนึ่งกล่าวว่า “ผู้นำคือ บุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ในอันที่จะทำให้บุคคลอื่นยอม (ทำ) ตาม เพราะเขาต้องการยอม (ทำ) มิใช่ยอม (ทำ) เพราะเขาถูกบังคับ”

ด้วยความพยายามอย่างยิ่ง Prof. Stogdill ได้รวบรวมลักษณะต่าง ๆ ของผู้นำ และจัดประเภทที่คล้ายกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน ผลการค้นคว้านี้เองพบว่า ผู้นำนั้นเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติต่อไปนี้ (ในระหว่างคุณสมบัติอื่น ๆ) มากกว่าบุคคลอื่นในหมู่คณะเดียวกันคือ มีความเฉลียวฉลาด มีความสามารถในการชักจูงใจ (ปลุกระดม) มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความขยันหมั่นเพียร มีความซื่อสัตย์ และมีอารมณ์ขันแต่ก็มีได้หมายความว่า คุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวข้างต้น จะเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งที่จะต้องมีในตัวผู้นำ และถ้าเผชิญท่านเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติดังกล่าวครบถ้วนทุกข้อ ก็หาได้เพียงพอที่จะผลักดัน ให้ท่านก้าวจากลูกน้องขึ้นมาเป็นก้อผู้นำได้ Prof. Stogdill ให้ข้อสังเกตว่า “บุคลิกภาพของคนนั้นทำให้เครื่องมือวัดความเป็นผู้นำไม่ ผลงานที่สำเร็จในอดีตต่างหาก เป็นเครื่องวัดอย่างดีที่สุดถึงการเป็นผู้นำ”

ในหนังสือเล่มนี้ได้แบ่งแบบของผู้นำต่าง ๆ ที่มากมาย ออกเป็น 2 แบบเท่านั้น คือ การเป็นผู้นำโดยมุ่งพิจารณาถึงงานที่ทำ (Work-Oriented leadership) ซึ่งรวมถึงผู้นำโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ (Authoritative) ผู้นำแบบสั่งการหรือเผด็จการ (Directive) และผู้นำแบบกำหนดโครงสร้างของงานหรือรูปแบบงาน (Structured) ผู้นำแบบที่สนองคือการเป็นผู้นำโดยมุ่งพิจารณาถึงตัวบุคคล (Person-Oriented leadership) ซึ่งรวมถึงผู้นำแบบประชาธิปไตย (Democratic) ผู้นำแบบเสรีนิยม (Permissive) ผู้นำแบบให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีส่วนร่วมหรือรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา (Participative) ฯลฯ นักบริหารปัจจุบันต่างทราบทั่วกันว่า ในช่วงเวลาหลัง ๆ นี้ มีการต่อต้านอย่างรุนแรงต่อผู้นำแบบ Work-oriented และตรงกันข้ามภายใต้การปกครองของผู้นำแบบ Person-oriented นอกจากจะเป็นที่พอใจของบรรดาคนงานแล้วผลผลิตก็สูงด้วย

จากการค้นคว้าของเขา ทำให้พบสิ่งที่เป็นปัญหาต่าง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นจุดเด่นของเล่มนี้ ตัวอย่าง เขาค้นพบว่ากรเป็นผู้นำแบบ Person-oriented ดูเหมือนจะไม่ช่วยส่งเสริมในด้านจิตใจ (Motivation) เท่าใดนัก (ซึ่งตรงกันข้ามกับความเชื่อโดยทั่วไป) นอกจากนั้นแล้ว ผลผลิตทางด้านการผลิตก็มีค่าสูง หรือค่าคิดลพพอ ๆ กับมีค่าทางบวก ฉะนั้นผลจากการค้นคว้า จึงไม่สนับสนุน หรือ มติฐานที่ว่า การได้ผู้นำ แบบ เสรีนิยม ก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางด้านการผลิต และการรวมแรงร่วมใจกันมากกว่า ภายใต้ผู้นำที่มีพฤติกรรมไปทางด้านเผด็จการ

การบริหารโดยวัตถุประสงค์ (Management by Objectives : MBO)

ความนำ อาจารย์ บวร ประพศิตี คณะรัฐศาสตร์

นับตั้งแต่ยุคของ ดร็กเกอร์ (Peter Drucker) ปี ค.ศ. 1954 และแม็คกรีเกอร์ (Douglas McGregor) ปี ค.ศ. 1960 ได้ประกาศเกี่ยวกับแนวความคิดทางการบริหารใหม่ คือ การบริหารโดยวัตถุประสงค์ (Management by Objectives) แล้วนั้น องค์การต่าง ๆ ทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ เอกชน องค์การราชการ รัฐบาลหรือต่าง ๆ ได้เลือกสรรวิธีการนี้มาใช้ในการบริหารงาน โดยที่เรื่องราวและเนื้อหาของของ MBO ในยุคนั้น ๆ ได้เน้นว่า MBO เป็นเครื่องมือ (tool) ในการพัฒนาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องวัตถุประสงค์เพื่อเป็นประโยชน์ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ปรากฏว่าเรื่องการมีส่วนร่วม (Participation) ของผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาการจัดตั้งเป้าหมายในการบริหารงานขององค์การก็ได้มีผลในระดับที่ค่อนข้างสูงและมีผลด้านความผูกพันความเลื่อมใสศรัทธาที่จะฝ่าฝืนและร่างกายให้แก่การทำงานขององค์การได้เพิ่มพูนแรงจูงใจและเพิ่มระดับของพฤติกรรมในการวางแผนการปฏิบัติงาน ซึ่งเหตุการณ์ทั้งหมดนี้มีผลกระทบต่อการทำงานทั้งสิ้น การพัฒนาของ MBO จะมีประโยชน์อย่างมากต่อการบริหารงานขององค์การ ซึ่งจะทราบรายละเอียดต่อไป

ธรรมชาติของ MBO

โดยเนื้อหาของการนำ MBO มาใช้ในการบริหารงานนั้นจะมีประโยชน์มากและประโยชน์เหล่านั้นเกิดมาจากกระบวนการตั้งเป้าหมายในการบริหารงานและใช้เป้าหมายที่ตั้งไว้ให้เป็นประโยชน์แทนที่จะมาเน้นพิจารณา บุคลิกภาพ (personality) ลักษณะนิสัย (traits) และอัตลักษณ์ (characteristics) เพื่อนำมาประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การอีก MBO เป็นกระบวนการ (Process) โดยทั่ว ๆ ไปซึ่ง "หัวหน้าและผู้บังคับบัญชาในองค์การได้ร่วมกันกำหนดเป้าหมายในการบริหารงานขององค์การโดยให้คำจำกัดความเกี่ยวกับเรื่องความรับผิดชอบที่สำคัญ ๆ ของแต่ละบุคคลในรูปของผลงานที่คาดว่าจะได้รับ (Results Expected) จากการปฏิบัติงานของบุคคลนั้น ๆ และนำเอาผลงานเหล่านั้นมาทำการพิจารณาตัดสิน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ และเพื่อจะประเมินผล

ผลงานของสมาชิกแต่ละคนในองค์การนั้น"

โดยธรรมชาติของ MBO นั้นเต็มไปด้วยเสน่ห์ทางจิตใจ และโดยความปรารถนาจากกันซึ่งของวิธีการนี้ก็เพื่อให้อุบัติการณ์กระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติงานที่ดี และเพิ่มระดับการวัดผลและการมีส่วนร่วม (participation) และความจงรักภักดีต่อองค์การของบรรดาคนงานทั้งปวงในองค์การอีกด้วย

องค์ประกอบของ MBO

ลักษณะอันเป็นหลักพื้นฐานของ MBO นั้นพอจะแยกออกเป็นสาระที่สำคัญตามลำดับ คือ

- 1. เป้าหมาย (goal) และการตั้งเป้าหมาย (goal setting)**
จากการศึกษาทดลองของเอกทัตของทางวิชาการบริหารหลายต่อหลายท่านได้แสดงให้เห็นชัดแจ้งว่า เมื่อเอกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีเป้าหมายที่กำหนดไว้เป็นของตนเอง โดยเฉพาะ ผลการปฏิบัติงานในองค์การจะมีประสิทธิภาพกว่าเดิมในกรณีของเดิม เป้าหมายที่กำหนดไว้กว้างคลุมจืดจางหรือไม่ได้กำหนดเป้าหมายขึ้นมาจากผลอื่นนี้ บุคคลซึ่งเคยประสบผลสำเร็จจากผลงานในอดีตที่กำหนดเป้าหมายไว้ก็จะมีคามมุ่งมั่นพยายามสร้างเป้าหมายต่อไปให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ จากผลการผลิตที่เล็กน้อยในวินาทีก็กลับกลายเป็นผลผลิตที่มากมายในวันหนึ่งหรืออนาคตข้างหน้า
- 2. การมีส่วนร่วมในการทำงาน (participation)**
การมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยที่สำคัญมากในการทำงานปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะยุคของการบริหารงานที่นับวันจะต้องประสานความต้องการของบุคคลกับองค์การให้เข้าด้วยกันได้ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและด้านผลผลิตต่าง ๆ ขององค์การก็ได้มีการโต้เถียงกันมาตลอด ระยะเวลาของการศึกษาวิชาการบริหารจากการศึกษาก็มีผลออกมาว่าผู้ที่ผู้ได้บังคับบัญชาได้มีโอกาสเข้าร่วมในด้านความชอบธรรมต่าง ๆ ขององค์การจะมีผลในการสร้างสรรค์ (Positive) เกี่ยวกับผลผลิตในเวลาที่ต่อมากขององค์การนอกจากนั้น การมีส่วนร่วมจะมีผลต่อปริมาณของการยอมรับการตัดสินใจต่าง ๆ ซึ่งกันและกันขององค์การอีกด้วย จากผลการวิจัยของนักวิชาการได้พิสูจน์สมมติฐานว่าความผูกพันตัวเอง หรือการอยู่กับองค์การให้นานที่สุด (Involvement) และการมีส่วนร่วมในการ

ทำงานมีสหสัมพันธ์แบบบวก (Positive Correlation) กับระดับของความพอใจในงาน (Job Satisfaction)

3. การป้อนกลับของข้อมูล (Feedback)

การวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น จากห้องทดลองหรือการออกไปวิจัยสนามได้แสดงให้เห็นว่าการมีการป้อนกลับของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างแท้จริงตามระบบจะเพิ่มความสามารถสูงในการแก้ปัญหาของกลุ่มคนและจะปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคคลได้อีกด้วย ข้อมูลข่าวสารที่ดีกว่ามีประโยชน์อย่างยิ่งมิใช่เฉพาะบุคคลหนึ่งบุคคลใดในองค์การ หัวหน้างานอาจเพิ่มความสามารถและความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาและตัดสินใจมากยิ่งขึ้น

สรุป

เครื่องมือในการบริหารงานปัจจุบันนี้มีมากมายหลายชนิดตามแต่ปัญหาและเหตุการณ์ต่าง ๆ จะนำไปสู่การแก้ปัญหาโดยคิดสร้างสรรวิธีการต่าง ๆ ขึ้นมา การบริหารงานโดยวัตถุประสงค์ก็เป็นเครื่องมืออีกแบบหนึ่งซึ่งกำเนิดมาในยุคของการคิดค้นและแสวงหาวิธีการที่ดีกว่าในการแก้ปัญหาการบริหารงาน โดยหลักสำคัญของการบริหารโดยวัตถุประสงค์ได้มีการให้ความสำคัญต่อเป้าหมายและการตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน การมีส่วนร่วมการทำงานของกลุ่มคนในองค์การและการป้อนกลับของข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มพูนความมั่นใจในการบริหารงานของคนในองค์การ หลักการหรือเหตุผลทางวิชาการเป็นแนวทางที่ยอมรับกันมาทุกยุคทุกสมัยและก็นำไปใช้ในทางปฏิบัติได้ผลบ้างไม่ได้ผลบ้างดีบ้าง เสียบ้าง แต่อย่างไรก็ตาม ก็มีสิ่งซึ่งทุกคนต้องยอมรับอยู่ประการหนึ่งว่า "การแก้ปัญหาใด ๆ ก็ตามจำเป็นต้องศึกษาตัวปัญหาเหตุที่เกิดขึ้น และกระบวนการที่ติดตามกันมาให้ชัดเจนเสียก่อนแล้วจึงหาทางแก้ปัญหาที่นั้น หลักทางวิชาการจึงเป็นทฤษฎีที่อย่างน้อยได้รับการทดลองมาก่อนแล้วอาจใช้แก้ปัญหาที่นั้น ๆ ได้ ดังนั้นถึงแม้ว่า เรามักจะใช้วิจารณ์ญาณของตนเอง ความชำนาญ ประสบการณ์ของตนมาแก้ปัญหาในการทำงานบ่อยครั้งก็ตามเราก็ไม่สามารถละทิ้งแนวทางทฤษฎีทางวิชาการได้ เพราะฉะนั้นนักบริหารที่ดีจึงต้องสามารถนำทฤษฎีเป็นแนวทางบวกประสบการณ์ ความชำนาญเข้าแก้ปัญหาขององค์การเพื่อจะได้พบกับความสมหวังให้มากที่สุด การบริหารงานโดยวัตถุประสงค์จึงเป็นเครื่องมืออีกประการหนึ่ง ลองเอาไปศึกษาพิจารณาดูคงจะไม่เสียเวลาเปล่าโดยใช้เหตุ

เขาเป็นผู้นำแบบไหน ? ต่อจากหน้า 3

Prof. Stogdill ได้ให้คำอธิบายที่มีคุณค่ายิ่งต่อการเป็นผู้นำแบบ Structured ซึ่งมีชื่อ ผู้นำแบบใช้อำนาจหน้าที่หรือผู้นำแบบเผด็จการ ถึงแม้ว่าจะจัดอยู่ในประเภท Work-Oriented leadership ลักษณะที่สำคัญของ Structured leader คือการบอกรับผู้บังคับบัญชาได้รู้ชัดถึงว่า "อะไร" คือสิ่งที่เขาจะต้องได้รู้ ได้มีการกำหนดอย่างชัดเจนถึงหน้าที่ต่าง ๆ ตามรูปแบบของงาน เขาอธิบายต่อว่า ถ้าปราศจากการบอกกล่าวถึงบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ของโครงการนั้น ๆ ให้คนงานได้รู้ คนงานแต่ละคนจะผจญต่อความไม่แน่นอน กล่าวคือการทำงานที่อาจเกิดขึ้นได้และแน่นอนย่อมมีผล ถึงการยับยั้งในการตัดสินใจ หรือความคิดริเริ่มอื่น ๆ ของบรรดาคนงาน ซึ่งถ้าภายใต้ผู้นำแบบ Structured นี้ ความกลัวดังกล่าวจะหมดไป นอกจากนั้นคนงานจะมีอิสระในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

เขาพบว่า ในบรรดาผู้นำที่มีประสิทธิภาพทั้งหลายนั้น ได้รวมถึงผู้นำประเภทที่มีลักษณะเอาใจใส่ดูแลเป็นห่วง (Considerate) การกินที่อยู่ดีของลูกน้อง หรือพูดได้อีกอย่างหนึ่งว่าผู้นำที่ดีในอุดมคติ คือผู้นำที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างผู้นำแบบ Work-oriented และ Person-Oriented แต่ถ้าจะพิจารณา ระหว่าง Considerate leader กับ Structured leader แล้ว ฝ่ายหลังมีความสำคัญมากกว่า เพราะบางขั้นตอนหรือระดับของ Structured นั้นมิใช่มีความจำเป็นแต่เฉพาะการจัดองค์การของหน่วยงานเท่านั้น แต่ทว่าเป็นความต้องการที่พอใจของคนงานด้วย นั่นละถ้าจะถามคนงานว่า ชอบผู้บังคับบัญชาแบบไหนมากที่สุด คำตอบที่ได้จะไม่ใช่นำแบบ Structured แต่ผู้นำแบบนี้แหละที่คนงานส่วนใหญ่ให้ความพอใจมากกว่าผู้นำแบบอื่น ๆ ทั้งหมด

เขาอ้างว่า ผู้นำแบบนี้จำเป็นต้องมีอำนาจบ้าง ในอันที่จะกำหนดหรือคงไว้ ซึ่งหน้าที่หรือบทบาทของรูปแบบของงาน จากผลของการสำรวจ ยังปรากฏว่าการเป็นผู้นำ ในลักษณะนี้เท่านั้นที่สามารถก่อให้เกิดความสามัคคี และความพอใจพอใจ

ในระหว่างคนงานด้วยกัน โดยไม่ทำให้ผลผลิตลดลง เช่นภายใต้ผู้นำแบบอื่น ๆ และอาจจะได้ว่า แบบของพฤติกรรมนี้จะ เป็นปัจจัยกลางของความเป็นผู้นำทั้งหลาย เขาได้ให้ข้อคิดไว้ตอนใกล้จบของหนังสือเล่มนี้ว่า "ปรัชญาต่าง ๆ ของการเป็นผู้นำที่ดี อีกทั้งวิธีการฝึกอบรมการเป็นผู้นำที่ดี ต่างเป็นปัจจัยอันตรายที่จะล้มล้างรากฐานของการเป็นผู้นำทั้งนั้น"

ท่านที่ได้อ่านบทความข้างต้นแล้ว คงให้คำตอบจากคำถามข้างต้นได้ และถ้าท่านอยากนึกเป็นผู้นำบ้าง ก็ลองเลือกแบบของผู้นำเอาเอง และถ้าได้ผลประการใดจะลองรายงานไปยัง Prof. Stogdill ที่มหาวิทยาลัย Ohio State เมื่ออย่างไรเราท่านทั้งหลายจะได้ผู้นำอีกแบบเพิ่มขึ้น

ถอดความจาก 'What makes a leader' ของ William Bowen จากหนังสือ Dialogue Vol.9 1976 No. 1

การลดค่าของดอลลาร์ ต่อจากหน้า 5

ข้าม
- สินค้า ไทยที่ถูกลงไปขาย ในประเทศออสเตรเลีย เลยจะมีราคาสูงขึ้น ซึ่งหมายความว่ากระสอบป่าน สินค้าประเภทพลาสติก ไบยาซูบ ฯลฯ ซึ่งไทยส่งไปขายในออสเตรเลียจะมีราคาสูงขึ้น (สำหรับชาวออสเตรเลีย) แต่ถ้ามมีการกำหนดราคาขายไว้ก่อนแล้ว เป็นคอรัลหรือออสเตรเลียพอค้าไทยจะได้รับการราคาสินค้า (เมื่อแตกเป็นเงินบาทแล้ว) น้อยลง

ใกล้ใจ - โกลแดน ต่อจากหน้า 3

คืนนั้นเป็นคืนก่อนสอบ ขณะที่เรากำลังคุ้ยหนังสือกันในห้องพักอย่างขมก้มเข้านั้น พลันก็มีเสียงเอะอะกันอยู่ข้างล่าง และมีเสียงหัวเราะก๊ากกัสนั่นๆ เรากำลังเบียดตัวกันอย่างหนักก็เลยถือโอกาสพักสายตา เบียดประตูห้องออกไปดู สตรีทเกอร์ เร็ว สตรีทเกอร์ (streaker) เท่านั้นแหละเราก็รีบแจ้นลงลิฟท์ไปชั้นล่างทันที สตรีทเกอร์ก็คือคนแก่หัวล้านนี่ซิ ต้องไปหาประสบการณ์เสียหน่อย ที่ชั้นล่างเราเห็นนักเรียนแต่งตัวเรียบร้อยมากมาย กำลังมุ่งหน้าไปยังสนามเทนนิสข้าง ๆ ที่ก้อนเป็นที่เกิดเหตุ เพื่อนเรา 3-4 คนยิ้มแฉ่งอยู่ในกลุ่มคนดูด้วย ดูด้วยตาขยี้ไม่พอย มีกล้องถ่ายรูปรูบและแฟลชไลท์ที่ห้อยคอคนพะรุงพะรังต่างก็ตีหน้าบูเลี่ยนๆ ใส่กัน แล้วก็พากันวิ่งไปรวมกลุ่มกับคนอื่น

คุณเอ๊ย ประสบการณ์แบบนี้ คุณหาไม่ได้อีกแล้ว ก็ไอ้ปรตเคยยี่ห้อสาวตัวขาว ๆ นักร้องแก๊งหัวล้าน เกินวนอยู่รอบ ๆ ตัวเราอย่างสนุกสนาน บางทีเราต้องโดดหลบเพราะเกาะวิ่งเข้ามาชนกันทั้งกลุ่มก็มี เพื่อนเราซักภาพกันดูวาม ถ้าใครอยากรู้ว่าวันนี้มีนักเรียนไทยคนไหนลงไปดูสตรีทเกอร์กันบ้างละก็ แอบกระซิบถามเราได้ว่า เพราะเราจำคนดูได้แม่นยำจริง ๆ

คนแคะแห่งยุโรป ต่อจากหน้า 1

พ่อค้าทองคำแห่งเป็นเพียงนักธุรกิจที่หวังกำไรจากการซื้อขายทองคำแห่งส่วนใหญ่พวกเขาได้กำไร เพราะพวกเขา "เข้าใจ" ตลาดที่ แท้จริงจะไม่ใช่เพราะเขา "ควบคุม" ตลาดได้

วิกฤตการณ์ทางการเงินมิได้เกิดขึ้นเพราะการ "ป้อนทำลาย" ของบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มบุคคลเพียงไม่กี่คน ซึ่งหวังได้กำไรจากเหตุการณ์นั้น วิกฤตการณ์เป็นผลของการที่ "ตลาด" พยายามยืนยันท่าทีของของประเทศโดยอาศัยความต้องการของผู้บริโภคเป็นหลัก ผู้ถึงกำไรไม่อาจทำให้เกิดวิกฤตการณ์ได้ผู้ถึงกำไรได้แต่เพียงหากำไร หรือคุ้มกันตัวเองเมื่อวิกฤตการณ์กำลังเข้ามาใกล้ตัว

เมื่อเป็นที่แน่นอนว่าจะเกิดวิกฤตการณ์ขึ้น ก็จะมีบุคคลเป็นจำนวนมากมายังไปอยู่ตรงที่ ๆ ปลอดภัย เมื่อวิกฤตการณ์เคลื่อนมาถึง บุคคลกลุ่มนี้จะพยายามให้ผู้อื่นเชื่อว่าผู้ซึ่ง "รับวิ่ง" ไปหาที่ปลอดภัยนั้นทำให้เกิดวิกฤตการณ์ขึ้น ความจริงมิได้เป็นดังนั้น พวกเขาเป็นแค่ทราบดีว่าวิกฤตการณ์กำลังจะมาถึงตัวเท่านั้น

ตลาดนั้นไม่มีผู้ใด "ปกครอง" ได้ ผู้ที่ได้กำไรมากคือผู้ที่ "เข้าใจ" ตลาด อัตราแลกเปลี่ยนแบบ "ลอยตัว" ไม่เป็นเหตุให้ตลาดถูกปฏิบัติการณ์แบบ "กุกัก" อัตราลอยตัวเป็นเพียงทำให้ตลาดแสดงออกมาว่า เงินตรากำลังมีความ "อ่อนตัว ลง"

ลูกศิษย์ที่ ม.ร. หุกรุณมัทธมาญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับธนาคารสวิส "บัญชีที่ใช้เลข" (บัญชีลับ) เป็นอย่างไรรับนักการเมืองไทย (ทั้งน้ำใสและน้ำเน่า) นำเงินไปฝากไว้ที่ธนาคารสวิสมากไหมครับ ธนาคารกิดค่าฝากเงินใหม่ก็จะยอกเงินฝากที่ธนาคารสวิสใครจะขอทราบไม่ได้ใช่ไหมครับ ปัญหาเหล่านี้จะไม่เป็นความลับอะไรสำหรับผู้ที่อยู่

อ่านต่อหน้า 7

การลดค่าเงิน ต่อจากหน้า 1

การลดค่าของเงิน (ตรา) อาจมีสาเหตุต่าง ๆ เช่น (1) การลดค่าของเงิน (ตรา) อาจหลีกเลี่ยงไม่พ้นหลังจากที่ประเทศต้องทำสงครามมาเป็นเวลานานปี เช่น เงินระหว่างปี 1926-1928 นั้น ถ้าประเทศฝรั่งเศสย้อนหลังกลับสู่สภาพเดิม อาจเป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากขึ้นในด้านการเงินและรายได้ของประชาชน และอาจเป็นเหตุให้เกิดวิกฤตการณ์ ในแง่การปรับตัวเองเข้ากับสภาพการณ์ใหม่ ๆ เพราะเหตุว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจของประเทศจะต้องปรับตัวเข้ากับสภาพการณ์ใหม่ ซึ่งไม่ตรงกันกับการกำหนดราคาของเงินแฟรงค์ซึ่งทำไว้นานแล้ว (มีผู้กล่าวว่า การลดค่าเงินแฟรงค์เป็นการแสดงว่าประเทศฝรั่งเศสยากจนเพียงใด)

(2) ประเทศอาจจำกัดลดค่าของเงิน (ตรา) ของตน เพราะจำต้องกระทำตาม "ประเทศมหาอำนาจ" การกระทำดังกล่าวได้เกิดขึ้น ในกลุ่มประเทศที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสหราชอาณาจักรเมื่อประเทศหลังนี้ ได้ลดค่าของเงินปอนด์สเตอร์ลิงค์ หรือที่ใดเกิดขึ้นกับประเทศสวิสเมื่อประเทศฝรั่งเศสลดค่าเงินแฟรงค์ (ฝรั่งเศส) ในปี 1936

(3) การลดค่าของเงิน (ตรา) อาจเป็นแบบสมัคร

ใจ เช่น เมื่อผู้นำของประเทศพยายามหาทางให้การส่งสินค้าไปขายในต่างประเทศ "ได้เปรียบ" โดยมุ่งหวังให้อุตสาหกรรมภายในประเทศฟื้นตัว (ฝรั่งเศส 1936) หรือโดยมุ่งให้ราคาสินค้าภายในประเทศสูงขึ้น โดยเชื่อว่าราคาสินค้าที่ตีตัวสูงขึ้นนี้ จะเท่ากับการเสื่อมโทรมของอัตราแลกเปลี่ยน (สหรัฐอเมริกา 1933)

(4) การแยกแยะสาเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวทำไม่ได้ง่าย คายนัก เพราะรัฐบาลต่าง ๆ มักจะพยายามชี้ชวนให้ประชาชนเข้าใจว่าการลดค่าของเงิน (ตรา) เป็นเพราะ "สถานการณ์" บีบบังคับ แต่ตามความเป็นจริงนั้นรัฐบาลนั่นเองเป็นต้นเหตุให้เกิดภาวะการณ์" ซึ่งในระยะต่อไปเป็นเหตุให้กลายเป็นสิ่งที่มีผลให้คนกระทำดังกล่าว

2. ผลของการลดค่าของเงิน (ตรา)

การลดค่าของเงิน (ตรา) (devaluation) มีผลเสียต่อผู้ที่เป็น "เจ้าหนี้" ซึ่งหนี้กำหนดขึ้นเป็นเงินสกุลที่ถูกลดค่านี้ เพราะเหตุว่า

ประการแรก การลดค่าของเงิน (ตรา) เป็นการแสดงว่าการแลกเปลี่ยนเงินเสื่อมโทรมลง ซึ่งหมายความว่าเงินตราต่างประเทศมีราคาสูงขึ้น และ

ประการต่อไป ซึ่งเป็นผลเสียทางอ้อม คือการแลกเปลี่ยนเงินที่เสื่อมโทรมนั้นเป็นเหตุให้ราคาสินค้าภายในประเทศสูงขึ้นไม่มากนักน้อย

ดังนั้นการลดค่าของเงินตราจึงอาจมีผล ให้การพยายามออมทรัพย์มีน้อยลง จนเป็นเหตุให้ "อนาคต" มีคนไม่ได้ ข้อเสียข้างบนนี้มีผลสำคัญมาก แต่แรกก็ต้องไม่ลืมข้อเสียอื่น ๆ และเราไม่ควร "ทำหนี" การลดค่าของเงินตราแบบ a priori (เพราะมีการลดค่า) กล่าวคือเราจะต้องไม่ลืมให้ความสนใจกับ "ปัจจัยที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจ" เสียเลย แต่กลับให้ความสนใจกับปัจจัยทางเศรษฐกิจแต่อย่างเดียว

ตัวอย่างของการลดค่าของเงิน (ตรา) ในสมัยที่แล้วมามีมากมาย ซึ่งผมขอนำมาเล่าให้คนอ่าน (เล่น) สั้น ๆ ต่อไปนี้จากการศึกษาการลดค่าของเงิน (ตรา) ครั้งที่แล้วๆ มาเราได้ข้อสังเกตบางประการ เช่น

(1) ผลของการลดค่าของเงิน(ตรา) ต่างกัน แล้วแต่ว่าเงิน (ตรา) ที่ถูกลดค่านั้นมี "ธรรมชาติ" อย่างไร เช่น การลดค่าของเงิน (ตรา) สกุล "สำคัญ" อาจมีผลที่น่าหวาดกลัวเกิดขึ้น "ทั่วโลก" เราเข้าใจผลชนิดนี้เพราะว่าเงิน (ตรา) ที่ถูกลดค่านั้นเป็นเงิน (ระดับ) ระหว่างประเทศ ซึ่งมีบทบาทเหมือนกับทองคำ เช่น ปอนด์สเตอร์ลิงค์(ในสมัยก่อน)

(2) ผลมีต่าง ๆ กันแล้วแต่ว่าการลดค่านั้นกระทำภายใต้เงื่อนไขใด ถ้าการลดค่าของเงิน (ตรา) กระทำกันเมื่อปรากฏว่า "ค่า" ของมันเสื่อมลงอย่างมาก และเป็นเวลานานก็อาจมีผลให้การเสื่อมค่าของเงินดังกล่าวหยุดชงักลง และมีผลให้เงินนั้นกลับมีเสถียรภาพขึ้นใหม่การปรับปรุ่งต้นทุนสินค้า ราคาสินค้า และรายได้ มีโอกาสทำได้ และเราต้องไม่ "ฝันหวาน" ว่าเราจะทำให้ค่าของเงิน (ตรา) สูงขึ้นโดยไม่ให้เกิด "ความยุ่งยาก" เสียเลย

(3) ในการลดค่าของเงิน (ตรา) นั้น ทางการศึกษาไม่ควรศึกษาแนวโน้มของราคาสินค้าเสียก่อน โดยต้องแก้เพราะว่าหลังจากการลดค่าของเงิน (ตรา) แล้ว ราคาสินค้าจะเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน การศึกษาและการ "ทำนาย"

แนวโน้มของราคาสินค้าไม่ยากเย็นเป็นพิเศษ แต่ก็ยังปรากฏว่ามีกร "คาดคะเน" ผิดพลาดบ่อย ๆ ตัวอย่างเช่น ในปี 1933 รัฐบาลสหรัฐได้ลดค่าของเงินดอลลาร์เพื่อ ให้ระดับทั่วไปของราคาสินค้าตีบสูงขึ้น เนื่องจากราคาได้ตกต่ำลงมาก เพราะมีวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในประเทศ ส่วนรัฐบาลฝรั่งเศสก็ได้ลดค่าของเงินแฟรงค์ในปี 1936 เพื่อ "ฟื้นฟู" อุตสาหกรรม ซึ่งกระทบกระเทือนมากจากการปฏิรูปทางด้านสังคมของประเทศ แต่เราต้องไม่ลืมว่า การลดค่าของเงิน (ตรา) สกุลหนึ่ง เมื่อเทียบกับเงิน (ตรา) มาตรฐานระดับระหว่างประเทศจะมีผลเหนือราคาสินค้าภายในประเทศมากหรือน้อย แล้วแต่ว่าเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องนั้นอยู่ใต้อิทธิพลของเศรษฐกิจของโลกเพียงใด

ความจริงข้างบนนี้มองเห็นได้ชัดเจนมาก เช่น ประเทศซึ่งอยู่อย่างโดดเดี่ยวในโลกอาจลดค่าของเงิน (ตรา) ของตน อาจเพิ่มค่าของเงิน (ตรา) นั้น หรือ "ยกย่าย้ายเห" maupubate เงิน (ตรา) ของตนได้โดยเสรี โดยไม่เป็นที่เหตุให้ "ส่วนประกอบ" ของเศรษฐกิจของประเทศเปลี่ยนแปลงไปเลยแม้แต่น้อย ตรงกันข้ามกับประเทศซึ่ง "คงอยู่ได้" และ "อาศัย" วัตถุดิบจากต่างประเทศ จะกระทบกระเทือนทุกๆ ครั้งที่อัตราแลกเปลี่ยนเงิน "เปลี่ยนแปลง" เช่นกรณีของสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีทรัพยากรอยู่ในประเทศอย่างล้นหลาม จนถึงกับว่าทรัพยากรจากที่อื่นหมดความสำคัญและกรณีของประเทศอื่น เช่น ฝรั่งเศสซึ่งต้องซื้อวัตถุดิบส่วนใหญ่จากต่างประเทศ สำหรับสหรัฐนั้น การลดค่าของเงินดอลลาร์ไม่สามารถทำให้ราคาสินค้า ในสหรัฐสูงขึ้นมากมายนักแต่ตรงกันข้ามการลดค่าของเงินแฟรงค์ มีผลให้ราคาสินค้าในประเทศฝรั่งเศสสูงขึ้นมาก เพราะประเทศฝรั่งเศสต้องพึ่งวัตถุดิบจากต่างประเทศอย่างมาก เมื่อเป็นดังนั้นจึงปรากฏว่าการที่ผู้นำของทั้ง 2 ประเทศดังกล่าวใช้วิธีการเดียวกัน แต่เพื่อวัตถุประสงค์ที่ตรงกันข้าม จึงประสบความล้มเหลวทั้ง 2 กรณี

(4) อย่างไรก็ตาม การลดค่าของเงิน (ตรา) ไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหา (solution) แต่เป็นเพราะว่าเป็นเรื่อง "ทำไปที" (expedient) เท่านั้น กล่าวคือการลดค่าของเงิน (ตรา) ไม่ทำให้สาเหตุของความ "ไม่สมดุลย์" เปลี่ยนแปลงไป แต่เป็นเพียงการ "บันทึก" เหตุการณ์ไว้เท่านั้น แม้ว่าสาเหตุนี้จะไม่มผลเหนืออัตราแลกเปลี่ยนเงิน โดยตรงก็ตาม แต่ว่าการมีสาเหตุดังกล่าวอยู่ต่อไปก็เป็นเหตุให้เกิด "บรรยากาศแห่งความระแวง" ขึ้น อันมีผลให้เงินทุน "พากันหนี" ออกนอกประเทศ และอาจเป็นเหตุให้ทางการไม่สามารถรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงิน (ตรา) ไว้ในระดับเดิมได้

8. ผลของการลดค่าของเงินดอลลาร์ (ออสเตรเลีย) ต่อประเทศไทย

การลดค่าของดอลลาร์ (ออสเตรเลีย) ครั้งนี้ย่อมจะมีผลสะท้อนมาถึงประเทศไทยอย่างแน่นอน แต่จะรุนแรงเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับว่าการค้าระหว่างประเทศทั้ง 2 นี้เป็นอย่างไร

อย่างไรก็ตาม ผมก็อาจยืนยันได้ว่า - สินค้าออสเตรเลียที่เข้า มาขายในประเทศไทยจะถูกลดค่านั่นจึงเป็นที่คาดหมายว่าอาจจะมิตินค้าออสเตรเลีย เช่น เครื่องจักร วัสดุ ประเทศไทย ก็ขึ้น และขายได้ยากขึ้น นอกจากว่าผู้ผลิจะขึ้นราคาเสียก่อนแต่ในทางตรงกันข้าม

“เราควรเห็นคุณค่าและความสำคัญของการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนหรือยัง?”

อาจารย์พร พานิชสุข
คณะศึกษาศาสตร์

การแนะแนวอาชีพมิใช่เป็นเรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่ แต่ทว่าเป็นสิ่งที่มานานแล้ว กล่าวคือ เรามีการแนะแนวอาชีพ กันมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก ยังจะเห็นได้จากการที่บิดามารดา มักที่จะอบรมสั่งสอนกุลบุตร กุลธิดาของตน ให้เป็นผู้ขยันหมั่นเพียร ตั้งใจ และมีความพยายามที่จะศึกษาเล่าเรียน เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต มีงาน มีตำแหน่งหน้าที่ มีชื่อเสียงเกียรติยศแก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล สิ่งเหล่านี้ ถือได้ว่าเป็นการแนะแนวอาชีพขั้นต้น นี่เป็นเรื่องของภายในครอบครัว ยังมีได้มีแบบมีแผนถูกต้องตามหลักวิชาการนัก

ครั้นต่อมา สภาพเหตุการณ์ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และทางการเมืองแปรเปลี่ยนไปตามสภาพของความผันแปรของโลกยุคปัจจุบัน ยังผลให้ความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างสมาชิกในครอบครัว จำต้องห่างเหินกันมากยิ่งขึ้นทุกที ๆ ทั้งนี้ก็เพราะผลสืบเนื่องมาจากการที่บิดามารดาจำต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน บุตรธิดาต้องออกไปศึกษาเล่าเรียน หรือประกอบอาชีพของตนเอง ทำให้การแนะแนวอาชีพ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติในครอบครัวจำต้องเสื่อมจางหายไปทุกที

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้เอง การแนะแนวอาชีพจึงต้องตกไปอยู่กับสถาบันทางการศึกษา ก็คือโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ นั่นเอง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้อย่างเต็มปากว่า โรงเรียนควรมีบทบาทที่ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และให้คำแนะนำอาชีพโดยตรงแก่นักเรียน ทั้งนี้ก็เพราะการแนะแนวอาชีพจะมีส่วนช่วยลดการสูญเปล่าของการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดีเยี่ยม และยังผลให้การศึกษาระดับชาติได้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้อีกด้วย

บริการแนะแนวอาชีพ ถ้าพิจารณาให้ต้องแท้แล้ว จะมีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดในระดับชั้นมัธยมศึกษาโดยตรงโดยเฉพาะในระดับชั้น ม.ศ. 3 และ ม.ศ. 5 ทั้งนี้ก็เพราะในระดับการศึกษา 2 ชั้นนี้ ถือได้ว่าเป็นการศึกษาในระดับหัวเลี้ยวหัวต่อสำคัญของชีวิตการศึกษา จำเป็นที่จะต้องอาศัยการแนะแนวทางการศึกษา เข้ามามีส่วนช่วยเหลืออย่างยิ่ง เพราะในบางครั้งบางโอกาสเด็กนักเรียนมักจะขาดประสบการณ์ และขาดความเข้าใจในการเลือกศึกษาตามที่เหมาะสมกับสภาพของตนเอง อาทิเช่น มักจะเลือกศึกษาแขนงวิชาต่าง ๆ ตามเพื่อนฝูง โดยมิได้มุ่งพิจารณาความสามารถ สติปัญญา กำลังทรัพย์ของตนเองเลย บางโอกาสอาจเกิดความผิดพลาดเกิดขึ้นอย่างใหญ่หลวงในชีวิตของตนเองอย่างน่าเสียดาย

ถ้าเราพิจารณาให้ต้องแท้แล้ว การแนะแนวอาชีพจะมีส่วนช่วยเสริมสร้าง และสนับสนุนให้นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาได้รู้ลู่ทางในการศึกษาที่แจ่มใส และชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างเช่น

- ช่วยให้นักเรียนรู้จักเลือก รู้จักตัดสินใจได้อย่างถูกต้องในแนวทางการศึกษาเล่าเรียน การดำเนินชีวิตใน

อนาคตด้วยตนเองอย่างเหมาะสม และมั่นใจตนเองมากยิ่งขึ้น

- ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละบุคคล ได้ศึกษาค้นคว้าลักษณะและบุคลิกภาพที่นำนิยมยกย่อง ในอาชีพแต่ละอาชีพล่วงหน้า

- ช่วยกระตุ้น และเสริมสร้างให้นักเรียน มีความมุ่งมั่น มีความพยายามในการศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มกำลังเต็มความสามารถของตนเอง

เพราะฉะนั้นในการแนะแนวอาชีพ เราจะมีวิธีการที่จะนำมาใช้ดำเนินการ และปฏิบัติการในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สมควรนำมาใช้มีอยู่ด้วยกัน 2 วิธี กล่าวคือ

2) การใช้บริการสนเทศ เราอาจจะจัดในรูปของ

- การแนะแนวในการศึกษาต่อ ในลักษณะของประเภทการศึกษาในระดับต่าง ๆ อาทิเช่น ระดับมัธยมศึกษา ระดับวิทยาลัย และระดับมหาวิทยาลัย
- การแนะแนวในหลักเกณฑ์ของการศึกษาต่อในแง่ของหลักสูตร การสมัคร ค่าใช้จ่าย จำนวนที่รับสถานที่ตั้ง ระเบียบการ ตลอดจนวุฒิที่จะได้รับ

- เปิดแนะแนวในรูปของการให้ความช่วยเหลืออบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับทุนการศึกษา วิธีเรียนที่ถูกต้อง การดำรงตนในการศึกษา

2) การให้บริการคำปรึกษาหารือ เราอาจจะดำเนินการในรูปของ

- การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล
- การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม

ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง เข้าใจตัวเอง ได้ศึกษาซึ่งมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้ตัดสินใจเลือกศึกษาเล่าเรียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

และเพื่อให้การให้บริการคำปรึกษาหารือที่มีประสิทธิภาพอย่างดีในบางครั้ง บางโอกาสควรเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อเปิดให้นักเรียนได้ซักถาม ข้อข้องใจ ความสนใจ จากบุคคลเหล่านี้ อาทิเช่น อาชีพครูอาจารย์ วิศวกร นายแพทย์ นางพยาบาล สถาปนิก ทนายความ ฯลฯ

จากเหตุผล และตัวอย่างที่ระบุมานี้ข้างต้นย่อมเป็นเครื่องแสดงให้เห็นแล้วว่า การแนะแนวอาชีพเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ทั้งนี้ก็เพราะเหตุผลที่ว่า การแนะแนวอาชีพจะเป็นเสมือนเครื่องมือที่จะช่วยนำทาง ชี้ทางในการเลือกดำเนินชีวิตที่ถูกต้องและเหมาะสมในสภาพแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการเตรียมตัวศึกษาหาความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ ที่แท้จริงก่อนที่จะได้มีการประกอบอาชีพที่เป็นจริง จะยังผลสะท้อนให้การสูญเปล่าในวงการศึกษาต้องลดลง อีกทั้งยังส่งผลให้ประเทศชาติมีต้องขาดกำลังคน กำลังสมอง กำลังใจในการที่ทุกคนต่างก็มุ่งหน้าเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพของตนเองให้ต้องแท้ และเที่ยงธรรมเป็นการล่อลวงว่างของระดับการศึกษา อาชีวศึกษากับอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดีแล้วโรงเรียนต่าง ๆ จะยังไม่เห็นคุณค่าและเห็นความสำคัญของการแนะแนวอาชีพ ในโรงเรียนของตน เองอีกหรือ ? และท่านซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ผ่านการศึกษา เล่าเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษามาแล้วมีความคิดเห็นเรื่องนี้ เช่นไรบ้างเล่า !

กินเหลือก ต่อจากหน้า 3

ตามสถานการณ์ ถ้ากำลังมีงานเรียนหนักก็เอาแต่ดื่มกาแฟ ทานขนมกันคอนดิก ถ้าเป็นวันหยุด เราก็อาจจะรวมพวกกันไปปิ้งไก่ เนื้อปู ปลา กินกันตามชานเมือง ชายทะเล หรือสวนสาธารณะ เรื่องกินแบบนี้เราแย้มได้เต็มที เพราะในขณะที่เราจิ้มไก่อันหอมหวานในน้ำจิ้มปรุงพิเศษอย่างโอชะนั้น ผรุ้งที่ล้อมวงอยู่ใกล้ ๆ ก็ทำได้แค่กระตือกรแซนคิ้วกับโคลาเท่านั้นเอง

เรื่องกินยังไม่หมดเพียงแค่นี้ เรายังมีรายการทำขนมเตรียมไว้กินทั้งอาทิตย์อีกด้วย รายการนี้เป็นขนมฝรั่ง ทำไม่ยาก เพราะมีตำราบอกไว้แน่นอน เพื่อนเราเคยก่อนขอคหว่าฝรั่งจำแต่เรากี่หาสนใจไม่ ตอนดึก ๆ ในระหว่างพักการดูหนังสือ เราเคยชวนรวมเมททำเค้กบ้าง โดนัทบ้าง ลูกที่บ้าง แล้วก็เอาไปเคาะประตูฝากให้เพื่อนเรากิน เพื่อนเรากลายเป็นที่ลงขนมแปลก ๆ ของเราอยู่นาน จนในไม่ช้า เราก็ได้ยินเสียงเคาะประตูบ้างปรากฏว่าเพื่อนเรารื้อหวาน ยื่นหน้าเข้ามาส่งถ้วยให้อย่างเรียบร้อยพร้อมกระซิบบว่า กล้วยบวชชืดครับ

การเล่นแชร์ ต่อจากหน้า 7

ที่สุจริตต่อกันยอมช่วยให้มีมนุษยสัมพันธ์อันดี การเล่นแชร์ที่นิยมส่วนมากมักมีข้อตกลงให้สิทธิแก่นายวงที่จะได้รับเงินงวดแรก โดยไม่ต้องประมูล ส่วนงวดต่อไปลูกวงที่ต้องการใช้เงินจะต้องเข้าแข่งขันประมูลให้ดอกเบี๋ยหรือเบี๋ยแชร์ ซึ่งอาจมีอัตราสูงกว่าร้อยละ 15 ต่อปีก็ได้ พวกลูกวงจะต้องส่งเงินแก่นายวงเพื่อส่งมอบให้ลูกวงที่เบี๋ยแชร์ได้ ในกรณีแชร์ล้มนายวงย่อมมีหน้าที่รับผิดชอบใช้เงินแก่ลูกวงที่ยังไม่ได้ประมูลหรือเบี๋ยแชร์ นายวงที่รอบคอบจึงมักขอให้ผู้เบี๋ยแชร์ได้ออกเช็คหรือทำหนังสือกู้เงินให้คนที่ยังมีได้เบี๋ยแชร์ไว้เป็นหลักฐาน และนายวงก็จะลงลายมือชื่อในฐานะผู้ค้ำประกันไว้ หรือไม่ก็ให้ผู้เบี๋ยแชร์ได้ทำหนังสือกู้เงินให้นายวงไว้มีจำนวนเท่ากับเงินที่ผู้เบี๋ยแชร์ได้จะต้องส่งต่อไปจนถึงเดือนสุดท้าย ลูกวงที่เข้มงวดเมื่อจะส่งเงินก็อาจขอให้นายวงออกใบรับเงินเพื่อยึดไว้เป็นหลักฐาน แต่โดยทั่วไปแล้วการเล่นแชร์มักไม่ค่อยเข้มงวดในระเบียบปฏิบัติ มักยึดประเพณีที่เคยปฏิบัติสืบเนื่องกันมา และอาศัยความไว้วางใจที่มีต่อกันระหว่างนายวงกับลูกวงเป็นสำคัญ ต่อเมื่อนานครั้งเกิดการล้มแชร์หรือแชร์ล้มเกิดขึ้น ต่างก็เลิกวิ่งกันไปสักพักจึงค่อยรวมกลุ่มกันตั้งวงแชร์เบี๋ยพวยกันอีกต่อไปจนกว่าจะมีวิธีการระดมทุนที่ดีกว่า

เกม ต่อจากหน้า 7

ตัวเลขที่วงล้อมรอบไว้นี้ เป็นตัวเลขที่นายกต้องเสียคะแนนไป ซึ่งนายกจะต้องเลือกตัวเลขที่มีค่ามากที่สุดในที่นี้คือ 0 เพราะเป็นตัวเลขที่นายกเสียคะแนนน้อยที่สุด คือไม่เสียเลยดังนั้น นายกควรจะเล่นเกมในแถวอนที่หนึ่งข้างบนเสมอ เพราะเขาไม่มีโอกาสจะเสียคะแนนเลย และบางทีเขาอาจจะได้คะแนนเสียอีก ถ้านายกขาดความระมัดระวัง

นายขก็ต้องเริ่มสำรวจทางฝ่ายแพ้เช่นเดียวกัน โดยจะเขียนสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ ล้อมรอบคะแนนที่มากที่สุดในแต่ละแถวตั้ง ดังนี้

0	5	6
-5	0	7
-6	-7	0

มีต่อหน้า 8